

Sygn. akt III Ca 877/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa Gminy T.

przeciwko R. M. i J. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. akt I C 753/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO M. Balion – Hajduk

Sygn. III Ca 877/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 3 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zasądził od pozwanych R. M., J. M. na rzecz Gminy T. solidarnie kwotę 186 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 93 zł dnia 1 kwietnia 2012r. oraz od kwoty 93 zł od dnia 2 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty, a także kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwani są użytkownikami wieczystymi nieruchomości położonej w T. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...). Prawo użytkowania wieczystego zostało ustanowione na mocy umowy z dnia 16 maja 1966r. Właścicielem nieruchomości był Skarb Państwa. Na podstawie decyzji komunalizacyjnej wydanej przez Wojewodę (...) w dniu 6 czerwca 1991r. stwierdzono nabycie przez Gminę M. G. nieodpłatnie własności przedmiotowej nieruchomości gruntowej. W dniu 23 listopada 1995r. została ustalona opłata roczna z tytułu użytkowania nieruchomości pozwanych na kwotę 93 zł, o czym pozwani zostali zawiadomieni pismem z dnia 29 marca 1996 r.

Sprawa o sygn. akt I C 618/92 tocząca się z powództwa R. M. o ustalenie nieważności umowy została przekazana byłemu Sądowi Wojewódzkiemu w Katowicach, zarządzeniem z dnia 20 lipca 1993 r. zwrócono pozew, w sprawie o sygn. akt I C 44/93 toczącej się z powództwa R. M. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym postanowieniem z dnia 22 kwietnia 1993 r. odrzucono pozew. Sprawa o sygn. akt IC 45/93 toczyła się z powództwa R. M. o naruszenie posiadania. Zarządzeniem z dnia 31 maja 2005 r. zwrócono pozew.

Sąd Rejonowy jako podstawę prawną orzeczenia powołał art. 238 k.c. oraz art. 71 ust 1 z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, z których wynika obowiązek uiszczania opłaty rocznej za wieczyste użytkowanie nieruchomości. Opłata kształtuje się na stałym poziomie 93 zł rocznie. Bezsprzecznie na podstawie zapisów księdze wieczystej Kw nr (...) ujawnionym właścicielem nieruchomości gruntowej jest Gmina T. G..

Pozwani wnieśli apelację, w której zarzucili nieważność postępowania z art. 379 k.p.c. na skutek niedopełnienia przez Sąd pierwszej instancji obowiązku objętego art. 59 k.p.c., co stanowi obrazę art. 379 p. 2 k.p.c., naruszenie art. 379 p. 4 k.p.c. - sędzia orzekający podlegał wyłączeniu z mocy ustawy, art. 379 p. 5 k.p.c. - strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i odrzucenie pozwu oraz o zasądzenie rzecz pozwanych od powódki kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych prawem.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanych nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia stanu faktycznego Sądu Rejonowego są prawidłowe, znajdują poparcie w przeprowadzonych dowodach, zatem Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i przyjmuje je za własne. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy także dokonał oceny prawnej zgłoszonego roszczenia i prawidłowo zastosował prawo materialne. Sąd odwoławczy w pełni podziela rozważania prawne Sądu I instancji.

W związku z tym, że pozwani nie wnosili w apelacji zarzutów dotyczących ustaleń faktycznych, a Sąd odwoławczy nie zmienił ustaleń faktycznych Sądu I instancji, uzasadnienie wyroku zgodnie z art. 387 § 2¹ k.p.c. będzie zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wbrew zarzutom apelacji udział prokuratora w sprawie cywilnej uzależniony jest od uznania Sądu, gdy ten uzna jego udział za potrzebny. Decyzja Sądu nie podlega zaskarżeniu i nie miała także wpływu na treść wydanego wyroku, w żadnym też wypadku nie powoduje nieważności postępowania. Wszystkie powoływane przez pozwanych sprawy nie dotyczyły opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste, a ponadto zakończyły się prawomocnie zwróceniem pozwu, a w sprawie o sygn. I C 44/93 odrzuceniem pozwu. Nie było także przesłanek do wyłączenia sędziego rozpoznającego niniejszą sprawę, co zostało już w toku procesu prawomocnie rozstrzygnięte prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 21 kwietnia 2015r. sygn. akt III Cz 439/15. Pozwani czynnie uczestniczyli w całym postępowaniu, byli prawidłowo zawiadamiani o rozprawach, a zatem nie doszło do pozbawienia ich możliwości obrony swoich praw.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną. O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podst. art. 98 i 108 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, a złożyły się na nie wynagrodzenia pełnomocnika powódki w wysokości 120 zł.

SSO M. Balion – Hajduk